

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7T/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422010038
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:5422010038.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v trestnej veci obžalovaného W. N., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) spáchaného v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.03.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný
W. N., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom L., K. č. XXX/XXX, t. č. v ÚVV Žilina

je vinný, že

v bode 1/

dňa 16.10.2021 v čase okolo 11:35 h viedol v Dolnom Kubíne, od parkoviska na ulici SNP smerom na križovatku na ulici Na Sihoti, nákladné vozidlo zn. Ford Transit, šedej tmavej metalízy, EČ: I pokiaľ nebol na parkovisku na ulici Na Sihoti, oproti bytovému domu číslo XXXX/X, zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Dolný Kubín, na výzvu ktorej sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu do elektronického merača AlcoQuant 6020 Plus sériového čísla A409607 s výsledkom 0,00 mg/l a keďže javil znaky požitia iných návykových látok sa dňa 16.10.2021, v čase o 13:00 h, dobrovoľne podrobil toxikologickému vyšetreniu, kde mu boli odobraté vzorky moču a krvi, ktorých toxikologicko-chemickou analýzou bola v krvi zistená prítomnosť amfetamínu v koncentrácii 0,080 mg/ml, metamfetamínu v koncentrácii 0,393mg/ml a 11-nor-delta9-tetrahydrokanabinol-9-karboxylovej kyseliny (THC-COOH) v koncentrácii 0,116 mg/ml, zaradených do II. skupiny psychotropných látok podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, z ktorého dôvodu bol, v zmysle znaleckého posudku, v čase vedenia motorového vozidla v stave akútnej intoxikácie metamfetamínom a nebol spôsobilý (schopný) viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky, a takto konal aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn.: 7T/24/2021 zo dňa 12.08.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.08.2021, uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený aj úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dvadsaťštyri (24) mesiacov,

v bode 2/

v presne nezistenom čase od neznámej osoby kúpil v Piešťanoch, pri obchodnom dome TESCO, za sumu 50,- eur a v Bratislave, pri obchodnom dome Galéria Cubicon, za sumu 100,- eur nezistené množstvo pervitínu a marihuany, časť ktorých užil a zvyšok mal bez povolenia odložený na rôznych miestach

a to aj v uzatvárateľnom plastovom vrecku o rozmeroch 7,5 x 4 cm, ktoré na prednej sedačke spolujazdca motorového vozidla zn. Ford Tranzit, EČ: I pri upratovaní našla jeho matka a dňa 17. 08. 2021 o 17:00 h dobrovoľne vydala príslušníkom policajného zboru, v ktorom sa nachádzala biela kryštalická látka o hmotnosti 0,909 g, s priemernou koncentráciou metamfetamínu, ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaradený do II. skupiny psychotropných látok, 54,9 % hmotnostných (báza) - 499 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá dvanástim až päťdesiatim bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

a tiež v odkladacom priestore prístrojovej dosky a odkladacom priestore dverí vodiča vo svojom motorovom vozidle zn. Ford Tranzit, EČ: I a to až do 16.10.2021 do 11:50 h, kedy bol v obci Dolný Kubín na ul. Na Sihoti na parkovisku oproti bytovému domu č. XXXX/X, na tomto motorovom vozidle zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dolný Kubín, pričom v čase o 16:45 h dobrovoľne vydal

- plastové vrecko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 7,5 x 4 cm, v ktorom sa nachádzala béžová kryštalická látka o hmotnosti 1,013 g, s priemernou koncentráciou metamfetamínu, ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaradený do II. skupiny psychotropných látok, 67 % hmotnostných (báza) - 679 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá sedemdesiatim až šesťdesiatim ôsmim bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- plastové vrecko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 7,5 x 4 cm, v ktorom sa nachádzala béžová kryštalická látka o hmotnosti 2,107 g, s priemernou koncentráciou metamfetamínu, ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaradený do II. skupiny psychotropných látok, 54,9 % hmotnostných (báza) - 1.157 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá dvadsiatim deviatim až stošestnástim bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- plastovú štvorcovú nádobu o rozmeroch 10 x 10 x 8 cm s etiketou diabolský šalát, v ktorej sa nachádzal sušený rastlinný materiál - sušené konope s hmotnosťou 4,718 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok, 17,9 % hmotnostných (báza) - 845 mg THC, čo zodpovedá dvadsiatim ôsmim až osemdesiatim piatim bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- plastovú okrúhlu nádobu s výškou 4 cm a priemerom 6 cm, olepenú čiernou páskou, v ktorej sa nachádzal sušený rastlinný materiál - sušené konope s hmotnosťou 2,517 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok, 16,3 % hmotnostných (báza) - 410 mg THC, čo zodpovedá štrnástim až štyridsiatim jedným bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- červenú kovovú zatváraciu nádobku o výške 6,5 cm, priemer cca 3,5 cm, v ktorej sa nachádzal sušený rastlinný materiál - sušené konope s hmotnosťou 0,956 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok, 4 % hmotnostných (báza) - 38 mg THC, čo zodpovedá dvom až štyrom bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, a aj v

- plastovej okrúhlejšej nádobe o výške 10 cm, priemer 10,5 cm s etiketou rybáci šalát v majonéze, ktorá bola neskôr nájdená pod sedadlom vodiča motorového vozidla zn. Ford Tranzit, EČ: I v ktorej sa nachádzal sušený rastlinný materiál - sušené konope s hmotnosťou 6,646 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok, 3,5 % hmotnostných (báza) - 233 mg THC, čo zodpovedá trinástim až dvadsiatim trom bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

teda

v bode 1/

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

v bode 2/

- neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu, psychotropné látky,

čím spáchal

v bode 1/

- prečin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 odsek 1 písmeno d Trestného zákona a
- prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 odsek 3 písmeno a Trestného zákona

v bode 2/

- pokračovací zločin „Nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 odsek 1 písmeno c, písmeno d Trestného zákona

a za to mu súd

ukladá

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l) a n), § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 36 písm. l) a n), § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., ukladá obžalovanému úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 67 (šesťdesiatšedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal na obžalovaného dňa 01.03.2022 obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Prokurátor spolu s obžalovaným uzavreli dňa 28.02.2022, v rámci konania o dohode o vine a treste, dohodu o vine, avšak k dohode o treste nedošlo, keďže obžalovaný chcel rozhodnutie o treste ponechať na súd. Prokurátor preto podal obžalobu - návrh na rozhodnutie o treste.

Okresný súd v predmetnej trestnej veci nariadil hlavné pojednávanie a určil jeho termín na deň 31.03.2022. Obžalovaný prevzal predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 10.03.2022. Dňa 11.03.2022 doručil obhajca obžalovaného tunajšiemu súdu „Vyjadrenie k obžalobe - návrhu na rozhodnutie o treste“, v ktorom uviedol, že na hlavnom pojednávaní nenavrhujú vykonať žiadne nové dôkazy, a pokiaľ ide o výšku prokurátorom navrhovaného trestu, jeho klient má za to, že úhrnný trest odňatia slobody vo výške 24 mesiacov spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 67 mesiacov je vzhľadom na okolnosti skutkov a pomery páchatel'a (živiteľ rodiny s dvoma maloletými deťmi) prísny. Vo vyjadrení obhajca žiadal súd o uloženie miernejšieho trestu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31.03.2022 súd po zákonom poučení umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. por., na čo obžalovaný vyhlásil, že je vinný, a po kladných odpovediach na otázky samosudcu podľa § 333 ods. 3 Tr. por., súd toto vyhlásenie prijal. Súd následne vykonal výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o treste. V tejto súvislosti prokurátor v obžalobe navrhol vypočítať obžalovaného a prečítať listinné dôkazy (rozsudok OS DK sp. zn. 7T/24/2021, evidenčná karta vodiča, odpis z registra trestov, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, správu Sociálnej poisťovne, správu obce Rabča, správy OR PZ DK, správu OÚ NO, zápisnicu o konaní o dohode o vine a treste, podstatná časť spisu 7T/24/2021).

Z obsahu výpovede obžalovaného vyplýva, že si myslí, že ten trest by mohol byť miernejší, pretože sa musí starať o dve maloleté deti. „Pracoval som ako živnostník na stavbách, snažil som sa zohnať prácu. Nemám dlhy voči štátu. Snažil som sa viesť riadny a usporiadaný život. Žil som s matkou našich maloletých detí, kým sa ten vzťah medzi nami nepokazil. To bolo ešte asi tak rok dozadu. Ona ma upodozrievala, že ju podvádžam a pritom to robila ona mene. Ja som bol v robote, aby oni mali všetko a na oplátku ... Tým, že ma partnerka podvádžala, tak sme sa rozišli. S novou priateľkou som žil asi tak rok dozadu odteraz. S ňou dieťa nemám. O deti sa chcem starať.“ Na otázku prokurátora, či si spomína na trest z augusta 2021, obžalovaný uviedol, že si spomína. Vie, že tam dostal trest za prechovávanie omamných látok a ohrozovanie pod ich vplyvom. Vie aj to, že tam dostal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Od augusta 2021, kedy už mal obe deti, nenastal v počte vyživovacích povinností žiadny rozdiel. Na otázku obhajcu ohľadom finančných zárobkov pred vzatím do väzby obžalovaný uviedol, že pracoval ako živnostník, čo je v dnešnej dobe ťažké, lebo prácu si treba zohnať a myslí si, že jeho deti mali všetko. V súčasnosti jeho deti žijú len z materskej resp. rodičovského príspevku, obom treba platiť škôlku, zároveň aj nájom, a z toho je ťažké vyžiť.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal nasledujúce listinné dôkazy, výsledkom čoho bolo zistenie že, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7T/24/2021 zo dňa 12.08.2021, súd schválil dohodu o vine a treste a teda uznal obžalovaného vinným v bode 1/ z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. spáchaného na tom skutkovom základe, že „od presne nezistenej doby do 21:35 hod. dňa 16.10.2020 v obci Veličná na odstavnej ploche pri ceste I/70 oproti tamojšiemu cintorínu, v úložnom priestore pred sedadlom spolujazdca úžitkového motorového vozidla zn. Ford Tranzit, farby šedej metalízy, EČ: I. a na iných miestach, kde sa zdržiaval, mal bez povolenia rastlinný materiál - sušené konope s hmotnosťou 0,548 g s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok v množstve minimálne 20 mg, čo predstavuje minimálne dve bežné jednotlivé dávky drogy, spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku konzumenta“, a v bode 2/ z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. spáchaného na tom skutkovom základe, že „dňa 16.10.2020 viedol v čase okolo 21:35 hod. motorové vozidlo zn. Ford Tranzit, farby šedej metalízy, EČ: I. po ceste I/70 v smere od obce Veličná na obec Dolný Kubín, cez obec Veličná, pokiaľ nebol na odstavnej ploche pri ceste I/70 oproti tamojšiemu cintorínu zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dolný Kubín, na výzvu ktorej sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu do elektronického merača AlcoQuant 6020 Plus sériového čísla A410036 s výsledkom 0,00 mg/l a keďže javil znaky požitia iných návykových látok sa dňa 17.10.2020, v čase o 01:30 hod. dobrovoľne podrobil toxikologickému vyšetreniu, kde mu boli odobraté vzorky moču a krvi, ktorých toxikologicko-chemickou analýzou bola v krvi zistená prítomnosť amfetamínu v koncentrácii 0,035 ug/ml, metamfetamínu v koncentrácii 0,252 ug/ml a 11-nor-delta9-tetrahydrokanabinol-9-karboxylovej kyseliny (THC-COOH) v koncentrácii 0,055 ug/ml, zaradených do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, z ktorého dôvodu bol, v zmysle znaleckého posudku, v čase vedenia motorového vozidla v stave akútnej intoxikácie metamfetamínom a nebol spôsobilý (schopný) viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky“, za čo mu súd uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov a probačný dohľad, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 24 mesiacov. Rozsudok sa stal právoplatný dňa 12.08.2021.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný má 4 záznamy o priestupkoch v cestnej premávke, ktoré boli spáchané v rokoch 2020 (2x), 2019 a 2016 a jeden záznam o spáchaní trestného činu a to vo vyššie popísanej veci sp. zn. 7T/24/2021. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má doposiaľ dva záznamy, konkrétne rozhodnutie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/154/2008 zo dňa 05.09.2008, na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený, a vyššie spomenuté rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7T/24/2021. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má okrem už spomenutých priestupkov zaznamenaný jeden navyše, a to z roku 2018, ukončený v blokovom konaní s pokutou 10 €. Zo správy Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný v období od 01.01.2020 do 31.12.2021 poberal nemocenské dávky spolu vo výške 2305,80€. Zo správy obce Rabča vyplynulo, že obžalovaný má v obci nahlásený trvalý pobyt v dome svojich rodičov, obec nemá vedomosť, či obžalovaný pracuje, požíva alkoholické nápoje či iné návykové látky, voči obci nemá žiadne podližnosti, do verejného života v obci sa nezapája, jeho správanie na verejnosti je slušné, doposiaľ na neho neboli vznesené žiadne sťažnosti a nebol riešený žiadnou príslušnou komisiou v obci. Z lustrácie z evidencie zbraní vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu a nie je ani vlastníkom zbrane. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že obžalovaný má od 10.12.2021 pozastavené prevádzkovanie živnosti v celom rozsahu do 10.12.2025. Zo zápisnice o konaní o dohode o vine a treste zo dňa 28.02.2022 vyplýva, že obžalovaný sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za skutky popísané vo výroku tohto rozhodnutia. Vo vzťahu k trestu prokurátor v danom konaní navrhol uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 67 mesiacov. S týmto návrhom obžalovaný nesúhlasil, pričom uviedol, že rozhodnutie o treste chce ponechať na tunajší súd.

V záverečnej reči prokurátor uviedol, že pokiaľ ide o trest, súd ho môže uložiť tak, ako mu bol ponúknutý pri dohode o treste. K mimoriadnemu zníženiu trestu poukázal na to, že neboli zistené žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, či pomery obžalovaného, ktoré by to mohli ovplyvniť. Obžalovaný spáchal trestný čin v čase podmieneného odsúdenia, spáchal takmer rovnaký trestný čin. Je preto úplne zrejmé, že predtým uložený trest naň nemal absolútne žiadny účinok.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že trest navrhovaný prokurátorom je vzhľadom na okolnosti prípadu neprimerane prísny. Žiada, aby súd prihliadol k okolnostiam prípadu a uložil prípadne podmienený trest s uložením dohľadu probačného a mediáčného úradníka, nakoľko navrhovaný trest je v rozpore s individualizáciou trestu. Obžalovaný v záverečnej reči úprimne oľutoval skutky, ktoré spáchal. Tieto chyby a pobyt vo väzbe mu otvorili oči a ukázali, aké nezodpovedné bolo jeho konanie. Zároveň mu odlúčenie od rodiny znovu pripomenulo, aká je rodina vzácna a dôležitá. Obžalovaný žiadal, aby súd pri ukladaní trestu prihliadol na to, že jeho dve maloleté deti sú odlúčením veľmi zasiahnuté, náhrada pomocou Skype o dĺžke 20 min za mesiac im nemôže nahradiť prítomnosť otca. Obžalovaný zároveň súdu spomenul skutočnosť, že sa blíži do platnosti novela zákona, ktorým sa dopĺňa trestný zákon v časti prechovávaná marihuany na základe hodnotného kritéria. Záverom obžalovaný uviedol, aby mu súd vymeral maximálne podmienený trest spolu so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 67 mesiacov a probačný dohľad.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por., súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. v

Podľa § 284 ods. 1 Tr. por., ak nebude vec vrátená prokurátorovi na došetrenie podľa § 279, postúpená podľa § 280 ods. 1 alebo 2, ak nedôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 281 alebo § 282 ods. 3, k podmienenému zastaveniu trestného stíhania podľa § 282 ods. 1 alebo 2 alebo k jeho prerušeniu podľa § 283, rozhodne súd rozsudkom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje.

Vzhľadom na obsah podanej obžaloby a s prihliadnutím na vyjadrenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, súd v zmysle § 284 ods. 1 Tr. por. a § 285 a contrario rozhodol tak, že uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Pokiaľ ide o výrok(y) o treste, súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák. a ďalších jeho ustanovení.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadájúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 41 ods. 2 prvá veta Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., kto neoprávnene a) vyrobí, b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti pohľadájúcích okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer pohľadájúcích okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák., v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 34 ods. 6 druhá veta Tr. zák., za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Súd úvodom v súvislosti s druhom uloženého trestu konštatuje, že iný trest, ako trest odňatia slobody, by nebol spôsobilý zabezpečiť naplnenie účelu trestu tak, ako to vyžaduje §34 ods. 1 Tr. zák.. Súd predovšetkým vychádzal zo znenia § 34 ods. 6 Tr. zák., keďže v danej trestnej veci ide aj o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby prevyšuje 5 rokov, konkrétne pri trestnom čine podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. je horná hranica trestnej sadzby 10 rokov. Súd preto musel uložiť okrem trestu zákazu činnosti aj trest odňatia slobody, pričom alternatíva v podobe trestu domáceho väzenia by nepostačovala (bez ohľadu na splnenie či nesplnenie podmienok výkonu kontroly technickými prostriedkami) na dosiahnutie účelu trestu, resp. by zjavne nevedla k dostatočnému pôsobeniu na obžalovaného, aby viedol riadny život. Ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, resp. obžalovaného je preto podľa názoru súdu spôsobilý zabezpečiť iba trest odňatia slobody. Súd zároveň obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, keďže už zo samotného skutku vymedzenom v bode 1/ vyplýva splnenie podmienky na uloženie tohto trestu, a síce obžalovaný sa dopustil trestného činu práve v súvislosti s touto činnosťou (vedenie motorového vozidla v čase jeho zákazu a navyše pod vplyvom návykovej látky), súd jeho uloženie považoval za potrebné na ochranu spoločnosti, a to najmä vzhľadom na povahu spáchaného činu, ktorého sa dopustil už v rámci tzv. recidívy, teda potom, čo už bol za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 právoplatne odsúdený.

Jednou z elementárnych zásad ukladania trestov je aj zásada zákonnosti trestu, ktorá má aj svoje ústavne zakotvenie, a to v článku 50 ods. 6 Ústavy SR. Podstata tejto zásady spočíva v tom, že len (trestný) zákon stanovuje, aký druh trestu, v akej výmere a za akých podmienok môže súd páchatel'ovi trestného činu trest uložiť. Súd je pri ukladaní trestu viazaný ustanoveniami trestného zákona (článok 2 ods. 2 Ústavy SR), pričom tieto ustanovenia majú zväčša tzv. kogentný charakter, to znamená, že sa od nich súd nemôže odchyliť. Takýto charakter má aj vyššie citované ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.. Predmetné ustanovenie sa týka (ne)možnosti súdu uložiť tzv. podmienený trest odňatia slobody v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe iného podmieneného odsúdenia. Z tohto ustanovenia vyplýva, že súd nemôže podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný jeho trestný čin. Inak povedané, ak je páchatel' „v podmienke“, a počas skúšobnej doby trvania tejto „podmienky“ sa dopustí úmyselného trestného činu, súd už za tento úmyselný trestný čin nemôže uložiť ďalšiu „podmienku“, hoci by inak na jej uloženie mohli boli splnené podmienky. Páchatel'ovi, resp. obžalovanému sa v takomto prípade musí nariadiť tzv. nepodmienený trest odňatia slobody. Zákonodarca takéto obmedzenie zakotvil z dôvodu, aby sa zabránilo ukladaniu tzv. „podmienky na podmienku“. Spáchanie úmyselného trestného činu počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia totižto zjavne nasvedčuje tomu, že inštitút podmieneného odkladu výkonu trestu nenaplnil svoj (výhovný) účel, a preto sa opätovné uloženie „podmienky“ javí ako bezúčelné. Tak je tomu aj v posudzovanej trestnej veci. Obžalovanému bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7T/24/2021 zo dňa 12.08.2021 uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Skúšobná doba začala obžalovanému plynúť dňa 13.08.2021. Skutkov špecifikovaných vo výroku tohto rozsudku sa obžalovaný dopustil najmä dňa 16.10.2021, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci 7T/24/2021. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe nielenže dopustil úmyselného trestného činu, on sa ich dopustil hneď troch, z ktorých jeden bol navyše zločinom. Súd preto nemohol u obžalovaného podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody tak, ako to požaduje obžalovaný, keďže mu to trestný zákon nedovoľuje. Vzhľadom k právnej nemožnosti podmieneného odsúdenia súdu neostávalo nič iné, len uložiť obžalovanému tzv. nepodmienený trest odňatia slobody.

Nepodmienečný trest odňatia slobody by však súd považoval za potrebný aj v prípade, ak by spomenutý § 49 ods. 2 Tr. zák. nebol v platnosti. Je viac než zrejmé, že „kriminálna kariéra“ obžalovaného a závažnosť jeho skutkov má stúpajúci charakter, kedy sa po ani nie dvoch mesiacoch od právoplatného odsúdenia vo veci 7T/24/2021 dopustil ďalších trestných činov, z toho jeden je navyše zločinom. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním, najmä opakovaným vedením motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky, zjavne ohrozuje spoločnosť. Súd si je vedomý súčasného penologického prístupu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody ako tzv. prostriedku ultima ratio. Avšak za takýchto okolností je súd názoru, že len nepodmienečný trest odňatia slobody je spôsobilý účinne ochrániť spoločnosť pred obžalovaným a zároveň ho prevychovať v zodpovedného občana a predovšetkým rodiča.

Vo vzťahu k výmere trestu odňatia slobody súd vychádzal z tzv. absorpčnej zásady uvedenej v § 41 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorej súd pri súbehu (konkurencii) trestných činov ukladá trest iba za trestný čin najprísnejšie trestný. Inak povedané, najprísnejší trest pohlcuje (absorbuje) tresty menej prísne. V danej trestnej veci je pri viacčinnom súbehu trestných činov najprísnejším trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., keďže má najvyššiu trestnú sadzbu (3-10 rokov). Súd preto pri určovaní výmery trestu vychádzal zo sadzby odňatia slobody 3 až 10 rokov. V danej trestnej veci súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť v podobe spáchania viacero trestných činov (§ 37 písm. h)), konkrétne tri trestné činy spáchané dvoma skutkami, pričom z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že na pričítanie tejto priťažujúcej okolnosti sa vyžaduje spáchanie viac ako jedného trestného činu (stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 104/2009). Súd zároveň u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti v podobe priznania sa k spáchaným skutkom a prejavenia úprimnej ľútosti nad ich spáchaním a napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. l) a n)). Napomáhania súd nachádza v aktívnej účasti obžalovaného pri zaisťovacích úkonoch v prípravnom konaní, a jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, čím súdu odpadla povinnosť vykonať tzv. kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine (stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016). Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa priamo zo zákona znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, v danej trestnej veci o 28 mesiacov (2 roky a 4 mesiace). Súčasne sa však za aplikácie tzv. asperačnej (zostrovacej) zásady zvýšila horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, resp. navrátila sa do pôvodnej podoby, teda 3 až 10, keďže pri zistení viacčinného súbehu úmyselných trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom (§ 172 ods.1 Tr. zák.) sa tak deje priamo zo zákona (§41 ods. 2 Tr. zák.). Súd zároveň využil možnosť, mimoriadneho zníženia trestu tak, ako mu to umožňuje § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 4 Tr. zák., a mimoriadne znížil trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom zníženie vykonal na maximálnej možnej miere, ktorú zákon dovoľuje, t. j. o jednu tretinu. Súd pritom zdôrazňuje, že inštitút mimoriadneho zníženia trestu je fakultatívny, súd nie je povinný ho aplikovať, a preto je výlučne na úvahe súdu, či ho v tej ktorej trestnej veci použije alebo nie. Rovnako je na úvahe súdu, o koľko trest zníži, pričom je viazaný len maximom, ktoré mu zákon umožňuje znížiť. Pri dohode o vine a treste trestný zákon umožňuje znížiť trest maximálne o jednu tretinu. To ale neznamená, že súd musí znížiť trest práve o jednu tretinu; môže ho znížiť aj o menej ako jednu tretinu. V danej trestnej veci súd obžalovanému mimoriadne znížil trest o jednu tretinu, a uložil tak trest odňatia slobody na najnižšej možnej dolnej hranici trestnej sadzby, t. j. 24 mesiacov (2 roky); nižší trest mu zákon už nedovoľuje uložiť. Pri výmere trestu súd prihliadol na všetky okolnosti tak, ako mu to prikazuje § 34 Tr. zák., pričom vymeraný trest sa mu z hľadiska ochrany spoločnosti, nápravy obžalovaného a tzv. generálnej prevencie javí ako spravodlivý a postačujúci.

Rovnakými úvahami sa súd dopracoval k výmere trestu zákazu činnosti. Súd bol v tejto súvislosti viazaný trestnou sadzbou uvedenou v 61 ods. 2 a ods. 3 Tr. zák., keďže obžalovaný, ako vodič dopravného prostriedku, už bol právoplatne odsúdený pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák.. Trestná sadzba 1 až 10 rokov, z ktorej súd vychádzal, je daná po zákonom znížení hornej hranice trestnej sadzby z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností, a po zákonom zvýšení hornej hranice o jednu tretinu, resp. navrátení do pôvodnej podoby z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady. Súd musel uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby. Vymeraný trest v podobe 67 mesiacov rešpektuje spomenutý zákonný mantinel a podľa názoru súdu je vzhľadom na okolnosti prípadu postačujúci.

Záverom súd považuje za potrebné zmieniť sa k vyjadreniam obžalovaného ohľadom ujmy, ktorú nepodmienečným trestom utrpia jeho dve maloleté deti, nakoľko pomery obžalovaného, vrátane tých rodinných, sú jedným z kritérií ukladania trestu. Z článku 3 Dohovoru OSN o právach dieťaťa, ktorým je Slovenská republika viazaná, vyplýva požiadavka, aby súd zohľadňoval záujem dieťaťa (detí) v konaniach, ktoré naň majú priamy alebo nepriamy vplyv. Je zrejmé, že nepodmienečný trest odňatia slobody rodiča môže a spravidla aj má na maloleté dieťa určitý vplyv. Záujem dieťaťa však nie je jediným a v trestnom konaní rozhodujúcim kritériom, ktoré súd berie pri ukladaní druhu a výmery trestu do úvahy, obzvlášť keď sa nerozhoduje priamo o tomto dieťati (bez právneho dopadu na dieťa). V trestnom konaní sú v popredí záujmy spoločnosti na jej ochrane, na spravodlivom potrestaní páchatel'a a jeho účinnej prevýchove v zodpovedného občana. Tieto kolektívne záujmy spravidla prevažujú individuálny záujem dieťaťa, a tak je tomu aj v danej trestnej veci. Záujmom maloletých detí by súd mohol priznať vyššiu váhu napríklad vtedy, ak by sa obžalovaný o deti staral výlučne len on sám, teda po uložení nepodmienečného trestu by sa o deti nemal kto postarať. Tomu tak ale v danej trestnej veci nie je, keďže maloleté deti majú tiež matku. Je zrejmé, že nepodmienečným trestom odňatia slobody sa výrazne okliešťujú základné práva a slobody obžalovaného, to je však právny následok spáchaného trestného činu, ktorý musí obžalovaný znášať. Trest totižto plní aj represívnu funkciu. Súd obžalovanému záverom pripomína, že ani trest odňatia slobody ho nezabavuje práva na rodinný život, resp. akýkoľvek kontakt so svojou rodinou. Aj pri výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody môže obžalovaný v rámci možností získavať finančné prostriedky (pri zaradení do práce), z ktorých môže zabezpečovať výživu pre svoje maloleté deti. Vzhľadom na celkové okolnosti prípadu je súd názoru, že záujem maloletých detí obžalovaného nemal na posúdenie druhu a výmery trestu rozhodujúci vplyv. Vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného ohľadom novely trestného zákona, ktorá sa týka drogových trestných činov, súd len v krátkosti obžalovanému pripomína, že súd, ale aj iné orgány aplikácie práva, smú konať len na základe platného a účinného práva. Podmienkou účinnosti zákona je (v zásade) jeho platnosť, to znamená jeho zverejnenie v Zbierke zákonov. Hoci súd má vedomosť o pripravovanej novele trestného zákona, táto ešte nevstúpila do platnosti, nebola zverejnená v Zbierke zákonov, preto ju súd nemohol na prejednávaný prípad použiť.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko mal preukázané, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na zistené skutkové okolnosti a na základe citovaných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti výroku o vine odvolanie nie je prípustné. (§ 307 ods. 1 písm. b) Tr. por.).

Proti ostatným výrokom je odvolanie prípustné, a možno ho podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.